

PROGRAMA DE MÀ

Banda Municipal de Barcelona & Pascual-Vilaplana —Brotons i Guinovart

Tardes al Palau

Dijous, 11 de juny de 2026 – 19 h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb el mecenatge de:

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

EMAS
CENTRO AMBIENTAL
VERDE
ISO 14001

GESTIÓN
AMBIENTAL
ISO 14001

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Banda Municipal de Barcelona

José R. Pascual-Vilaplana, director

I

Salvador Brotons (1959)

Simfonia núm. 6, op. 122, "Concisa"

- I. Frontal
- II. Seguici
- III. Scherzo
- IV. Passacaglia
- V. Finale

II

Albert Guinovart (1962)

Simfonia Gaudí

- I. Barcelona
- II. Rèquiem
- III. Construir
- IV. Sagrada Família

Durada del concert:

Primera part, 35 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part, 40 minuts.

La durada del concert és aproximada.

#patrimonicatalà #aniversaris #contemporània

Junts *connectant* cultura i emocions

Com Mecenes d'Honor del Palau de la Música Catalana, a Telefónica treballem perquè l'emoció de cada gest, cada nota i cada interpretació arribi amb la millor de les experiències.

Connectar les persones amb l'emoció de la cultura és la nostra manera de ser-hi presents

son marcas de Telefónica

Poema

Narcís

No va besar-se els llavis
sinó l'ocell que en aquell instant exacte
sobrevolava la font de pedra blanca
o el núvol que, de sobte, era a tocar.

Que diferents que seríem tu i jo
si haguéssim sabut veure el seu desig
i llegir el mite en altres termes,
entendre que el reflex inclou sempre,
sempre, l'entorn, paisatges. Els altres.

Mireia Calafell

Nosaltres, qui (LaBreu, 2020)

Essència Palau

Flors, fragàncies
i Modernisme:
un passeig sensorial únic

Reserva ara
la teva visita!

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

La música de banda i la Banda Municipal de Barcelona (BMB), una de les formacions més destacades de l'Estat en aquesta especialitat. Amb una temporada pròpia a l'Auditori de Barcelona, el conjunt visita el Palau, dirigit pel seu titular des del 2018, José R. Pascual-Vilaplana. La plantilla de la Banda Municipal de Barcelona està integrada principalment per instruments de vent (fusta i metall) i percussió amb l'afegit dels contrabaixos. Es tracta de la formació pròpia de les bandes, històricament lligades a la tradició militar, a processons i festes populars, però que també s'han fet un lloc a les sales de concerts en la formació de banda simfònica. La banda ha generat un repertori molt divers, sobretot simfonies, suites, marxes i obres de caràcter líric, però també adaptacions de tot tipus, des de peces teatrals a simfòniques.

Quines són les claus del concert?

En aquesta vetllada s'escoltaran dues creacions d'autors catalans especialment concebudes per ser interpretades per bandes. Del mestre Salvador Brotons, la seva *Simfonia núm. 6, op. 122, "Concisa"*, escrita l'estiu del 2011 per encàrrec de la Banda Simfònica Lira Castellonera de Castelló de la Ribera (València) per ser presentada al Certamen de Bandes de Música de València. Es tracta d'una obra per a gran orquestra de vent i percussió de la qual també existeix una adaptació per a conjunt simfònic. Del reconegut compositor i pianista Albert Guinovart, la *Simfonia Gaudí*, un encàrrec del 2024 de la Banda Municipal de Barcelona que s'inspira en els temes del musical amb què el mestre va retre homenatge al famós arquitecte Antoni Gaudí.

A què he de parar atenció?

A l'especial sonoritat que aporta un conjunt format sobretot per vent i percussió. Per la seva gran potència sonora, la formació podria semblar pensada només per interpretar obres a l'aire lliure, però l'excel·lència i la flexibilitat de la Banda

Municipal de Barcelona que en la formació de banda simfònica incorpora contrabaixos, permeten tot tipus de subtileses, que transformen cada actuació en un espai de talent i sensibilitat.

Sabies que...

La plantilla instrumental d'una banda permet unes combinacions tímbriques molt particulars, detalls que els compositors saben aprofitar per jugar amb el contrast entre les famílies de vent (fusta com a veus agudes i de color, metall com a veus intenses i greus) i la percussió com a suport rítmic.

Al País Valencià, a Catalunya i a la resta d'Espanya, la banda de música és un fenomen sociocultural arrelat sobretot als municipis i al territori. La Banda Municipal de Barcelona, creada el 1886, és una part viva i activa de la història de la música catalana, lligada tant a actes oficials com a temporades de concerts, però sempre amb esperit de divulgació cultural. Ha estrenat una gran quantitat d'obres i pel seu podi han desfilat grans noms internacionals, fins i tot Richard Strauss.

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Comentari

La Concisa i la *Gaudí*: convergències i contrastos

Durant els darrers lustres la Banda Municipal de Barcelona (BMB) ha promogut la creació i difusió d'obres contemporànies, tot convertint-se en una plataforma decisiva per al desenvolupament d'un repertori de gran format. Les dues obres que integren aquest programa en constitueixen una prova fefaent, amb la *Simfonia núm. 6*, "*Concisa*" de Salvador Brotons i la *Simfonia Gaudí* d'Albert Guinovart, que són dos dels compositors catalans contemporanis més programats a casa nostra i consolidats intèrprets a Catalunya i a l'estranger: l'un, com a director, i l'altre, com a pianista. Totes dues obres comparteixen la voluntat de convertir la banda en un organisme simfònic explorant-ne el potencial orquestral, així com la ductilitat i mal-leabilitat expressives. Si la de Brotons, del 2011, va ser un encàrrec de la Banda Castellonera de Castelló de la Ribera per al Certamen de Bandes de Música de València de l'any següent, la de Guinovart fou composta amb motiu del cent cinquantè aniversari de la mort d'Antoni Gaudí (1852-1926) i estrenada coincidint amb el vint-i-cinquè aniversari de L'Auditori, seu de la Banda Municipal de Barcelona.

Formalment, Brotons tendeix a la síntesi estructural, a la propulsió rítmica, a la densitat contrapuntística i a una acusada heterogeneïtat: divideix l'obra en cinc moviments ("Frontal", "Seguici", "Scherzo", "Passacaglia" i "Finale"), on l'"Scherzo" ocupa una posició central emmarcat per dos moviments lents i dos en forma sonata als extrems. Guinovart, en canvi, a la *Simfonia Gaudí* opta per una escriptura més narrativa i teatral, sostinguda per un melodisme expansiu amb amalgames tímbriques en episodis diversificats al llarg dels quatre moviments ("Barcelona", "Rèquiem", "Construir", "Sagrada Família"), ordenats de manera tradicional. En part perquè bona part del material emprat prové del musical *Gaudí, el musical de Barcelona* estrenat l'any 2002, amb llibret de Jordi Galceran i Esteve Miralles. No obstant això, no es tracta d'una simple suite d'extractes, sinó d'una reelaboració performativa convertida en una composició autònoma i deutora de la idea gaudiniana que "*ser original és tornar sempre als orígens*". Guinovart reprèn els seus materials per concebre una arquitectura sonora diferent on la cèl·lula associada al personatge de Gaudí es transforma contínuament, integrada en nous contextos expressius sense arribar a ser ni motiu cíclic ni leitmotiv.

En ambdues simfonies el tractament motívic i la propulsió contrapuntística actuen com a elements constructius igual que l'alternança i/o fusió de tensió i lirisme ho fan com a eixos dialèctics. Per exemple, els moviments extrems de la *Simfonia Concisa* articulen un discurs directe i enèrgic, alhora que juxtaposen blocs rítmics enèrgics amb segons temes de gran dolçor melòdica; particularment el de l'oboè a "Frontal" i, al "Finale", amb el tema optimista reiterat amb instrumentacions canvians i lleus contramelodies. En canvi, al primer moviment de la *Gaudí* ("Barcelona") es contraposen bateries d'acords i d'empenta orquestral amb episodis de gran amplitud cantable característicament guinovartiana a partir de temes de *Barcelona*, *Amb tu* o *Donar-se*, procedents del referit musical. En ambdós casos, els blocs temàtics més melòdics actuen com a espai de respiració i expansió emocional dins estructures de fort dinamisme intern; amb la singularitat, però, que Brotons ho integra dins una forma sonata on desenvolupament i recapitulació s'hibriden per justificar el sobrenom de l'obra: "Concisa".

Les analogies entre "Seguici" i "Rèquiem", tots dos en segona posició, parteixen d'un mateix impuls processional basat en pulsacions obstinades i progressions acumulatives, però amb naturaleses diferents. Guinovart converteix la processó per un espai líric i meditatiu, amb ressons del verisme italià citant els temes *Rèquiem* o la delicada *He somiat*, desenvolupa una línia melòdica clara i fluida que prioritza la naturalitat del cant dins un teixit expressiu refinat i d'una notable intensitat emocional. Per la seva part, l'atmosfera adusta i solemne de "Seguici" (Procession) a partir de la figura rítmica corxera-negra, expandida melòdicament amb graus conjunts, es desplega en un *crescendo* gradual mitjançant la superposició de plans i la intervenció gradual dels diferents faristols de la banda fins a arribar a un clímax dramàtic en fortíssim, que finalment es dissol damunt del batec de l'esmentada cèl·lula rítmica inicial.

Els *scherzo* respectius esdevenen espais d'instabilitat i contrast que reforcen la sensació de moviment incessant, fantasia i transformació contínua, amb un ús especialment imaginatiu de la percussió. Si a la *Simfonia Gaudí* domina un caràcter fantàstic i teatral amb ecos de vals i una gran varietat d'episodis a partir dels temes *Borratxos de somnis*, *Construir* i *Tothom té un preu*; a la *Simfonia Concisa* les idees apareixen constantment interrompudes o desplaçades dins una dialèctica de virtuosisme i tensió motriu del conjunt, en part sostinguda pels canvis continuats de compàs (d'amalgama, a contratemps...) i el refinat treball tímbric amb la percussió petita.

La construcció d'alguns punts àlgids en les dues obres es produeix mitjançant processos acumulatius de gran eficàcia sonora. A la "Passacaglia", probablement el moviment més bonic de la *Simfonia* de Brotons, un obstinat rítmic des del registre greu sosté un ampli procés de creixement sonor, amb entrades en cànon d'un tema líric fins a enllaçar amb el "Finale". Aquest irromp amb la percussió nua abans de presentar un primer bloc temàtic sempre *marcato*, lleuger i molt vertical; i es clourà amb una coda brillant, concentrada i que sembla inspirar-se en la "Passacaglia" reafirmant la fesomia de l'obra. En contraposició, a "Sagrada Família", la *Simfonia Gaudí* evoca la "catedral dels pobres" a partir del tema homònim procedent del musical: un obstinat rítmic de la percussió emparentat amb el del *Boléro* de Ravel però amb un desenvolupament més variat, dens en línies superposades i efectes orquestrals i menys mecànic dirigit cap a una culminació afirmativa.

Analogies i diferències al marge, totes dues simfonies coincideixen en la voluntat de fer de la banda un actiu d'actualitat i expressivitat partint d'un postromanticisme assumit i integrant-hi influències molt diverses sense perdre identitat ni coherència: des del simfonisme rus del segle XX (el seu admirat Xostakóvitx, entre d'altres) i nord-americà en Brotons; del jazz, el musical, els ritmes mediterranis i caribenys en Guinovart. Dues obres, en definitiva, que evidencien fins a quin punt la creació catalana contemporània per a banda ha assolit una notable maduresa formal i tímbrica sense renunciar a la comunicabilitat amb el públic.

Albert Ferrer Flamarich, Musicògraf i historiador de l'art

Forma part del
**Cercle
d'Abonats
del Palau**

Més que un abonament:
un compromís amb la cultura

Uneix-t'hi ara!

Biografies

Banda Municipal de Barcelona

La Banda Municipal de Barcelona (1886) és una institució indispensable per entendre la història de la música a Catalunya. El seu paper ha anat més enllà de la programació de concerts i de la participació en actes oficials: ha estat garant de la divulgació musical posant als seus faristols les millors obres de la història. El gran artífex de l'èxit de la banda va ser Joan Lamote de Grignon, que la va dotar d'una personalitat artística i la convertí en un conjunt de referència internacional. Fins i tot Richard Strauss la va dirigir fa gairebé un segle.

L'any 2007 el projecte de la Banda va fer un gran pas, ja que va passar a ser formació resident de l'Auditori de Barcelona i va iniciar una temporada estable de concerts en què col·laboraren artistes i formacions imprescindibles de l'àmbit local i internacional. Deu anys més tard, el 2017, va ser convidada a la Wasbe Conference d'Utrecht i al World Music Concert (WMC) de Kerkrade, als Països Baixos, on la Banda es va reafirmar com un referent internacional.

Alguns dels seus directors convidats han estat: Jan Cober, Eugene Corporon, Johan de Meij, Björn Bus, Henrie Adams, Frank de Vuyst, Douglas Bostock, Manel Valdivieso, Josep Caballé Domenech o Baldur Brönnimann. Els darrers anys els seus titulars, Salvador Brotons (2007-2018) i José Rafael Pascual-Vilaplana (des del

2018), dos referents de la direcció, han contribuït a fer-la créixer amb una aposta sòlida per recuperar el repertori bandístic i mitjançant l'encàrrec d'obres noves.

Han col·laborat amb la Banda músics de renom, com Spanish Brass, Stefan Schilli, Shoichiro Hokazono, Jörgen van Rijen, Albert Guinovart, Josep Colom, Jess Gillam, Pacho Flores, Marta Mathéu, Elena Copons, María Hinojosa Montenegro, Joan Martín-Royo o Esperanza Fernández, i artistes de la categoria de Cesc Gelabert, Sol Picó, Àlex Casanovas, Lluís Soler, Lloï Bertran, el grup Obeses i La Cubana.

D'altra banda, també aposta per la tasca divulgativa de fer arribar la música a persones amb risc de vulnerabilitat a través dels concerts i activitats organitzats amb Apropa Cultura. Al dia d'avui, la Banda Municipal de Barcelona és una agrupació compromesa amb la societat que l'envolta, partícip del seu temps i protagonista activa de l'escena musical barcelonina.

José R. Pascual-Vilaplana, director titular de la BMB

Director titular de la Banda Municipal de Barcelona des del 2018, també és el principal director convidat de la Banda Municipal de Bilbao, de la qual va ser director titular i artístic entre el 2015 i el 2025. Així mateix, és principal director associat de la Banda Simfònica Portuguesa de Porto, entitat amb la qual col·labora des del 2009.

Estudià piano i bombardí a la Banda de Muro i als conservatoris d'Alcoi i de València. Estudià direcció de banda a Holanda amb Jan Cober i amb Eugene Corporon. Estudià direcció d'orquestra a Viena amb Karl Österreicher, Joji Yuasa i Hans Graf. Fou alumne d'harmonia i composició dels mestres Rafael Alcaraz i Javier Darias.

Ha dirigit diferents formacions orquestrals, com ara la Banda de la Marina Reial (als Països Baixos), la Banda Nacional de Cuba, les bandes nacionals juvenils d'Holanda i de Colòmbia, la SAF (Slovenian Army Band) d'Eslovènia, les bandes municipals de Buenos Aires i Montevideo, Orchestra Accademia del Teatro La Fenice de Venècia, WASBE Youth Wind Band de San José (Califòrnia), AULOS Blasorchester de Suïssa, Schwäbisches Jugendblasorchester d'Alemanya, les orquestres simfòniques de Bilbao, Albacete i Múrcia, Orquesta Filarmónica de Las Palmas de Gran Canaria, Orquesta Sinfónica de Castella i Lleó, les bandes municipals de la Corunya, Alacant, Barcelona, Bilbao, Madrid, Palma, Santa Cruz de Tenerife, Santander, Santiago de Compostel·la, València, Vitòria, les bandes dels

conservatoris superiors d'Oviedo, Granada, Jaén, Canàries i Musikene (País Basc), la Gran Canaria Wind Orchestra i Banda Sinfónica de la Rioja, entre d'altres.

Ha treballat amb solistes, com els cantants Elisabete Matos, Estrella Morente, Carmen Solís, María Hinojosa, Andeka Gorrotxategui, Carlos Mena i Mikeldi Atxalandabasso; els flautistes Juana Guillem i Claudi Arimany; els clarinetistes Paquito d'Rivera i José Franch-Ballester; el trompista Juan Manuel Gómez; els trompetistes Sergei Nakariakov, Pacho Flores, Esteban Batallán, Luis González, Rubén Simeó, Mario Martos i Manuel Blanco; els trombonistes Ben van Dijk, Jorgen van Rijen, Peter Moore i Ximo Vicedo; el tuba Sergio Carolino; els percussionistes Conrado Moya, Noé Rodrigo i Xabier Alonso; els violoncel·listes Asier Polo i Josep Trescolí, i els pianistes Albert Guinovart i Juan Pérez Floristán. A més, ha dirigit institucions corals, com l'Orfeón Donostiarra, Orfeón Pamplonés o la Sociedad Coral de Bilbao.

És compositor de diferents obres de música simfònica i de cambra, i ha rebut encàrrecs de nombrosos festivals: SBALZ Alzira, Certamen d'Altea, Tafalla Brass Week, Festival de Música de Castella-la Manxa, Certamen Coral de Cocentaina..., i de solistes prestigiosos: Spanish Brass, Steven Mead, Luis González, Ximo Vicedo, Carlos Gil, 2i2 Quartet, Barcelona Clarinet Players...

El 1997 va guanyar el primer premi, Batuta d'Or, del Concurs de Direcció del WMC de Kerkrade (Països Baixos). El 2000 va guanyar el primer premi, Batuta d'Honor, del Concurs de Direcció de l'EBBA, a Birmingham (Anglaterra). El 2004 el van guardonar amb el Premi Euterpe de la Federació de S. M. de la Comunitat Valenciana en les categories de Direcció de Banda i de Composició de Música per a la Festa. El 2010 va rebre el Premi Nacional de Música Ignacio Morales Nieva del Festival de Música de Castella-la Manxa. El 2020 va rebre el Premi Maitena de la Sociedad Coral de Bilbao per la seva trajectòria.

Palau de la Música Catalana

Palau 100

London Phil & Gardner
Ensemble Pygmalion & Pichon
Hong Kong Phil Orchestra & Peltokoski
Accademia Nazionale di Santa Cecilia & Harding
Philharmonia Orchestra & Salonen
Deutsche Radio Philharmonie & Pons
Batiashvili, Royal Concertgebouw Orchestra & Mäkelä
Passió segons sant Mateu de Bach, amb Simon Rattle
Nederlands Philharmonic & Viotti
Budapest Festival Orchestra & Fischer
San Diego Symphony Orchestra & Payare
The Constellation & Gardiner
Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu & Puig

Temporada 2026–2027
Entrades i abonaments a la venda

També et pot interessar...

Palau Fronteres

Dimecres, 17.06.26 – 20 h

Sala de Concerts

Lucas i Arthur Jussen, dos pianos

Alexej Gerassimez i Emil Kuyumcuyan, percussió

D. Ellington: *Brasilliance* (arranjament d'Oran Elder)

B. Bartók: *Sonata per a dos pianos i percussió, Sz. 110, BB 115*

A. Gerassimez: *Beyond stickability*

G. Gershwin: *Rhapsody in blue*, per a dos pianos

L. Bernstein: *Danses simfòniques de West Side story* (arranjament de Peter Sadlo)

J. Adams: *Short ride in a fast machine* (arranjament d'Alexej Gerassimez)

Preus: 25 i 35 euros

Mecenes d'Honor

Agrolimen^{TI}

GRUP **euromadi**

Sabadell
Fundació

Damm
Fundació

FUNDACIÓ **Gandara**

Fundació "la Caixa"

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

Occident
Fundació

Santander
Fundació

HAVAS

Ibercaja

isp
Inversions y Servicios Publicitarios

Limak

Telefónica

The
NANDO
and **ELSA**
PERETTI
foundation

Mecenes Protectors

artyplan⁺

CASA CUPRA
SAVAL

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

camins.cat

COL·LEGI DE
FARMACÈUTICS
DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli SL

eurofragrance

exea
impact
The Puig Family
Foundation

EY
Shape the future
with confidence

factorenergia

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

Fundación
Dvesta

Fundación **mlh**
Manuel Lao

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic

MITSUBISHI
ELECTRIC
Changes for the Better

moventia

Nestlé

savills

SEIDOR

VEOLIA

Mecenes col·laboradors

ac **marca**
Advancing
in Care

aena
aeroports
per a tu

BALOT
EVENTS
CATERING BARCELONA

CARDONER
GROUP

CHRISTIE'S
INTERNATIONAL REAL ESTATE
BARCELONA

Coca-Cola

Deloitte.

endesa

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

illy

GRAU
joleriagrau.com

REIG JOFRE

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués Marsiera Joiers – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Centre Odontològic Dígest – Colonial SFL – Fundació Antoni Serra Santamans – Fundació Castell Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia – L'Illa Diagonal – Quadis – Saba – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión – Sesé – Soler Cabot

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Lluís Carulla Font – Amb. Prof. Mark Dybul i Mr. Jason Claire – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralte – Immaculada Juncosa – Isaac Martín Salvà – Juan Molina-Martell Ramis – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Manel Sarasa Serra – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

